

ת"פ 43892/06/21 - מדינת ישראל נגד שגיא אקוע, יואב אקוע

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 43892-06-21 מדינת ישראל נ' אקוע ואח'
תיק חיצוני: 148482/2020

בפני	כבוד השופטת אושרית הובר היימן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. שגיא אקוע 2. יואב אקוע

החלטה

בפתח דיון ההוכחות שהתקיים לפניי ביום 16.11.22, עתרה ב"כ המאשימה לתיקון כתב האישום בדרך של הוספת שתי עדות לרשימת עדי התביעה, שהינן שתי שוטרות שנכחו בזירת האירוע. נטען, כי בשגה שבתום לב נשמטו שתי העדות מכתב האישום בעת עריכתו. כן, טענה ב"כ המאשימה כי עדותן של השוטרות נדרשת לבירור האמת וכי לא יהיה בתיקון המתבקש בכדי לפגוע בהגנת הנאשמים, שכן המסמכים הרלוונטיים לשתי העדות נמסר לסניגור כחלק מחומר החקירה שהועבר בראשיתו של ההליך.

ב"כ הנאשמים התנגד לבקשה בטענה, כי יהיה בתיקון בכדי לפגוע בהגנת הנאשמים וזאת בשים לב לשלב הדיוני שבו מועלית הבקשה, היינו - בעיצומה של פרשת התביעה, לאחר שהנאשמים השיבו לכתב האישום, הסתמכו על נוסחו לעניין קו הגנתם ולצורך חקירת העדים שעדותם כבר נשמעה. נטען, כי בתיקון היה גם בכדי להאריך את ההליך ולעכבו, באופן שיגרום לנאשמים עינוי דין. לפיכך, עתר ב"כ הנאשמים כי בית המשפט ידחה את הבקשה.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושקלתי את כלל השיקולים הרלוונטיים, להלן החלטתי בבקשה;

סעיף 92(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב 1982, קובע:

"בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן".

בפסיקה נקבע, כי לבית משפט סמכות לאשר תיקון כתב אישום, ואולם עליו לאזן בין שני שיקולים: האינטרס הציבורי

הכללי, שלפיו ראוי לאפשר את תיקון כתב האישום באופן שיתרום לגילוי האמת, ומנגד זכותו של הנאשם לקיום הליך הוגן (ר' לעניין זה למשל רע"פ 2581/14 יקותיאלי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.2.15)).

ב - ת.פ 28759-05-15 (מחוזי ים מדינת ישראל נ' ערן מלכה ואח' [פורסם בנבו] (20.11.16) סקר בית המשפט את ההלכה וכתב:

"בדונו בבקשה לתיקון כתב אישום על פי סעיף 92(א) לחסד"פ, נדרש בית המשפט לבחון האם עומדת לנאשם "הזדמנות סבירה להתגונן" בעקבות התיקון. השאלה מהי "הזדמנות סבירה להתגונן" נדונה על ידי בית המשפט העליון בשורה ארוכה של פסקי דין. על פי ההלכה המנחה שנפסקה בע"פ 63/79 עוזר נ' מדינת ישראל, פ"ד לג(3) 606 (1979) (להלן - עניין עוזר) הדרישה, לפיה יש ליתן לנאשם "הזדמנות סבירה להתגונן", כוללת שני יסודות: האחד, יסוד טכני-דיוני שעניינו כי לנאשם הייתה אפשרות לנקוט פעולות דיוניות שונות הדרושות לניהול הגנתו כגון הבאת ראיות, זימון וחקירת עדים וכדומה; והשני, יסוד ענייני-מהותי, שעניינו כי לנאשם הייתה הזדמנות לפתח ולייצב קו הגנה כנגד אישום שלא נכלל מלכתחילה בכתב האישום... לעניין יסוד אחרון זה יש לבחון האם הופתע הנאשם מן העובדות החדשות שיוחסו לו והאם ניתן להניח שהיה נוקט קו הגנה שונה לו היה מודע להן...במסגרת בחינה זו, בית המשפט נדרש גם לבחון באיזה שלב מתבקש התיקון: ככל שהתיקון מתבקש בשלב מוקדם יותר של המשפט "ייטה בית-המשפט להורות על תיקון כתב האישום ויאפשר לנאשם 'להתאים' את הגנתו לתיקון" (על סדר הדין בפלילים, עמ' 926)."

כבוד השופטת פינק סקרה את ההלכה ב - ת.פ 17577-02-18 (מחוזי מרכז מדינת ישראל נ' זאב כהן [פורסם בנבו] (28.12.21) וכתבה:

"בפסיקה נמנו מספר שיקולים שעל בית המשפט לקחת בחשבון בהחלטה אם להתיר תיקון כתב אישום, לאחר תחילת המשפט, ובכללם: השלב שבו התבקש התיקון, ובפרט אם החלו כבר דיוני ההוכחות ואם כן, באיזה שלב הם מצויים [ע"פ 4668/14 אפללו נ' מדינת ישראל, בסעיף 17 [פורסם בנבו] (18.2.15)]; ע"פ 104/89 דרורי ואח' נ' מדינת ישראל וערעור שכנגד, פ"ד מד(1) 843, 848 (1990); ע"פ 329/68 מדינת ישראל נ' כדורי, פ"ד כב(2) 372, 377 (1968)]; האם יש בתיקון כדי לרפא פגם בכתב האישום, ואם די בתיקון כדי לרפאו [ע"פ 1/48 סילוסטר נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד א, 5 (1948)]; ע"פ 52/63 היועץ המשפטי לממשלה נ' משה פייגנבאום, פ"ד יז 1081 (1963)]."

ב - ע"פ 951/80 יצחק קניר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.6.81) הותר למאשימה להביא ראיות לאחר הגשת סיכומים, וזאת למנוע עיוות דין העלול להיפגע מזיכוי נאשם עקב שגגה של התביעה.

מן הכלל אל הפרט:

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים שנקבעו בפסיקה ופורטו לעיל, נחה דעתי כי יש להתיר את תיקון כתב האישום כמבוקש, על מנת לאפשר לבית המשפט להגיע לחקר האמת. לא מצאתי, כי יש בתיקון המבוקש כדי לפגוע בהגנת הנאשמים שכן עובדות כתב האישום והוראות החיקוק נותרו ללא שינוי והמאשימה מבקשת באמצעות העדות הנוספות

להגיש מסמכים שהיו בידי ב"כ הנאשמים, כשקיבל את חומר החקירה. אני וודאי ערה לכך, שהתיקון ידרוש מההגנה התמודדות חדשה וכן שקלתי את השלב הדיוני שאנו מצויים בו, אולם סבורני כי גם בהתחשב באמור יש בידי הנאשמים הזדמנות סבירה להתגונן. ברי, כי ככל שיסבור ב"כ הנאשמים שיש לזמן עדי תביעה שכבר העידו לעדות נוספת, בעטיו של התיקון, אתיר זאת. ואמנם, הדבר יגרור ישיבות נוספות, אולם אין בכך ובטענות דוגמת עיני דין וחלוף הזמן, כדי לפגוע בהגנת הנאשמים, ולמנוע מבית המשפט להגיע לחקר האמת. יתרה מכך, אף מבלי לדעת מה תוכן עדותן של העדות הנוספות, הרי משנטען כי מדובר בשתי שוטורות שנוכחו בזירה לאחר האירוע, נראה כי הסיכוי שלו היה כתב האישום מכיל אותן כעדות תביעה, מראש, היה הדבר משפיע על תשובת הנאשמים לכתב האישום, כפי שניתנה, אינו רב בעיני.

יובהר כי לא נעלמה מעיני העובדה שנפל פגם בהתנהלות המאשימה בבקשתה לתיקון כתב האשום בשלב זה של ההליך. יחד עם זאת, נוכח כלל השיקולים המפורטים לעיל ובהתאם להלכה הפסוקה, מצאתי להיעתר לבקשה.

סוף דבר:

אני נעתרת לבקשת המאשימה לתיקון כתב אישום על דרך תיקון רשימת עדי התביעה.

בפתח הדיון הקבוע ליום 20.11.22, תמסור ב"כ המאשימה את פרטיהן של שתי השוטורות שצירופן התבקש.

העתק ההחלטה יועבר לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד חשוון תשפ"ג, 18 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.